

# Aban'ta Sen

– İbrahim Kilik · 19 Ekim 2009

---

Bardağa tebessümle bakarken bir tanem sen.  
Güneş süzülür çayıma badem gözlerinden.  
Üşürken yüreğimi ısıtır sesin dem dem.  
Büyülü bir masal sonbaharda Abant ve sen.

Sanki yeni düştten uyanmış gibi.  
Bir ceyslansın mahmur gözün sahibi.  
Gözlerimi alamam gözlerinden.  
Meserrettir gözlerimin nasibi.

Ağaçlardaki telaş bir dahaki bahara.  
Ayrı bir anlam katıyorsun sen sonbahara.  
Çayını hep gözlerime bakarak yudumla.  
Kaybolursam gözlerinde yüreğinde ara.

Abant'ta bir fasıl senin gülüşün.  
Çayını yudumla aşkımı düşün.  
Bir parantez açtım bakışlarına.  
Tabiriyim gördüğün aşklı düşün.

Ortağız üşüyen ağaçların telaşına.  
Aşkımız girdi girecek on sekiz yaşına.  
Biz de sonbahara giriyoruz yavaş yavaş.  
Alışmalıyız nilüferlerin gözyaşına.  
Doyumsuz bir andır sonbaharda Abant ve sen.  
Ankara,19.10.2009